

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu **Ing. Bc. K. M.**, súdneho exekútora, bytom v M., právne zastúpeného JUDr. I. R., advokátkou v K., proti žalovanému **Daňovému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová ulica č. 13, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného I/220/14467/88622/2006-r zo dňa 18.12.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/28/2007-53 zo dňa 26.03.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/28/2007-53 zo dňa 26.03.2008 **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/220/14467/88622/2006-r zo dňa 18.12.2006, ktorým žalovaný podľa § 24 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov nevyhovel návrhu žalobcu zo dňa 28.11.2006 na vylúčenie Ing. V. P., námestníka

generálneho riaditeľa pre správu daní z rozhodovania o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch ako i z celého nasledujúceho a súvisiaceho konania.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca ako dôvod vylúčenia vedúceho zamestnanca správcu dane Ing. V. P. z daňového konania z rozhodovania o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch ako aj z celého nasledujúceho daňového konania videl v tom, že námestník GR rozhodoval o vylúčení riaditeľa DÚ Košice V, pričom na takéto rozhodovanie nebol vecne ani funkčne príslušný. Tvrdil, že o vylúčení riaditeľa DÚ Košice V na GR SR mal rozhodnúť len generálny riaditeľ DR SR. Dôvodom podľa tvrdenia žalobcu boli jeho pochybnosti o jeho nestrannosti vzhľadom na skutočnosť, že vo vyššie uvedenom nezákonnom rozhodnutí, ako aj v ostatných obdobných rozhodnutiach, sa nezaoberal len podstatou rozhodovania, či sú dostatočné dôvody na pochybnosť o nezaujatosti riaditeľa DÚ Košice V v predchádzajúcich riadnych daňových kontrolách za mesiac december 1997, rok 1998 a časť roka 1999, ako i pokračovanie v opakovanej daňovej kontrole z dôvodu nezákonného postupu správcu dane pri riadnej daňovej kontrole za december 2000, ale zaoberal sa aj vecnými otázkami, nerešpektujúc ust. 48 ods. 5 zák.č. 511/1992 Zb.

Podľa ust. § 24 ods. 1 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov, zamestnanec správcu dane je z daňového konania vylúčený, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k daňovým subjektom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti .

V danom prípade nebol žalobcom preukázaný taký vzťah jeho osobného záujmu k veci a účastníkom konania alebo ich zástupcom, ktorý by napriek snahe o objektivnosť rozhodovania mohol ovplyvniť jeho objektivitu. Nebola teda splnená zákonná podmienka podľa ust. § 24 ods. 1 zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov v žalobných dôvodoch na preskúmanie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Objektivita, prípadne neobjektivita v daňovom konaní, premietnutá v procesnom práve, je napadnuteľná klasickým odvolaním. Do času, keď vo veci nie je právoplatne meritórne rozhodnuté, nie je možné tvrdiť, že účastník konania bol procesným postupom správneho orgánu ukrátený na svojich právach.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátkou včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe vyhovel a priznal žalobcovi náhradu trov konania. Namietal, že z jeho podania zo dňa 28.11.2006 nesporne vyplýva, že ide o žiadosť o vylúčenie zamestnanca správcu dane z daňového konania. V tomto podaní uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré vo ňom vzbudili pochybnosti o nezaujatosti Ing. V. P. v predmetnej veci. Nad akúkoľvek pochybnosť to vyplýva z tej časti podania, v ktorej uvádza: „*Žiadam preto, aby vzhľadom na neštandardný, iniciatívny a enormne angažovaný prístup, námestníka DR vo veci vykonávania daňových kontrol u exekútora, ktorý nebol v zdaňovacom období, za ktoré sa vykonávala daňová kontrola daňovým subjektom, ako i jeho osobný prístup na jednej strane k riaditeľovi DU Košice V (rozhodoval v prospech a za neho, aj keď išlo o konanie vo veci, ktorá patrila iba do jeho pôsobnosti) a na druhej strane k exekútorovi (rozhodoval zaujato a vopred v nezákonných rozhodnutiach pri nerešpektovaní – zákonnosti vyplývajúcej z vecnej a funkčnej príslušnosti), aby bol vylúčený z daňového konania, rozhodovania o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch, ako i celého nasledujúceho daňového a súvisiaceho konania vzhľadom na jeho pomer k veci*“. Pokiaľ súd I. stupňa argumentuje, že žaloba neobsahuje dôvody podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb., toto považuje za nenáležité, pretože uvádzal skutočnosti, ktoré sú spôsobilé vyvolať pochybnosti o nezaujatosti zamestnanca správcu dane vo svojej žiadosti o vylúčenie zamestnanca správcu dane. Trvá na tom, že jeho podanie zo dňa 28.11.2006 je žiadosťou o vylúčenie a vzhľadom na skutočnosti v nej uvedené, bolo povinnosťou nadriadeného zamestnanca, Ing. V. P. rozhodnúť o vylúčení tohto zamestnanca správcu dane.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 09.06.2007 k odvolaniu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. V danom prípade boli okolnosti také, že žalobca žiadal o vylúčenie riaditeľa Daňového úradu Košice V z výkonu daňových kontrol. Podľa § 24 ods. 5 posledná veta zákona č. 511/1992 Zb. pri námietke zaujatosti vedúceho zamestnanca správcu dane, ktorý nemá nadriadeného vedúceho zamestnanca, rozhodne o vylúčení orgán najbližšie nadriadený správcovi dane. V tomto prípade o žiadosti o vylúčenie riaditeľa Daňového úradu Košice V rozhodol orgán najbližšie nadriadený správcovi dane, a to Daňové riaditeľstvo SR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p, § 246c ods. 1 O.s.p.) , bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá

veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. potvrdzuje vecnú správnosť výroku rozsudku súdu prvého stupňa i celkového odôvodnenia, ktoré je možné doplniť záverom, že ak sa námietka zaujatosti daňového subjektu týkala len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe vedúceho zamestnanca správcu dane v daňovom konaní nemožno ju bez ďalšieho kvalifikovať ako **pomer k veci, k daňovým subjektom alebo k ich zástupcom**, pre ktorý možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti v daňovom konaní.

Podľa § 24 ods. 1 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov zamestnanec správcu dane je z daňového konania vylúčený, ak so zreteľom na jeho **pomer k veci, k daňovým subjektom alebo k ich zástupcom** možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti.

Odvolací súd marginálne poukazuje na rozsudok v právnej veci K. M. proti Daňovému riaditeľstvu SR sp.zn. 3 Sžf 9/2008 zo dňa 14.02.2008 (účastníci konania sú totožní ako v prejednávanej veci) .Odvolací súd zo žaloby nezistil jednoznačne v čom mal byť žalobca v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. napadnutým rozhodnutím ukrátený na svojich právach, keďže ním bolo rozhodnuté výlučne o procesných otázkach. K ukráteniu na právach v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. v zásade dochádza až meritórnym rozhodnutím správneho orgánu tým, že sa v právnej sfére daňového subjektu prejavia konštitutívne účinky rozhodnutia. Pokiaľ nie je vydané meritórne rozhodnutie, v zásade tvrdené porušenia procesných ustanovení majú iba potenciálny vplyv na zákonnosť konečného rozhodnutia. Odvolací súd má však, za to, že ak súd meritórne preskúmal zákonnosť administratívneho procesného rozhodnutia (§ 248, písm. a/ O.s.p.) nie je možné uvedený nedostatok považovať za vadu súdneho konania, pretože v prípade pochybností reštriktívnym výkladom ust. § 248, písm. a/ O.s.p. v danom prípade poskytol účastníkovi súdnu ochranu v súlade s čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 04. decembra 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková